

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beigta tásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Erdély és a felvidék.*

Hazánkban az a téves irány tör magának utat Franciaország példájára, hogy mindenki boldogulását csak a fővárosban keresi; holott épen nagyobb súlyt kellene fektetni a vidékre. És a mint ez irányt általában tapasztaljuk, úgy az utánzást az ipar terén is látjuk. Valóságos mániává vált, minden ipartüzetet a fővárosba akarni hozni; pedig inkább az ellenkezőre kellene törekedni. Nem kell elfelejteni, hogy az ipari és kereskedelmi városokban, melyekben az ipar magas fokra emelkedett, már az emberek nem élvezetből élnek többé és inkább csak dolgoznak, mintsem hogy éljenek. Óvakodni kell hazánknak ily városokat akarni teremteni. De nem is volna okszerű a fővárost akarni kiválólag ipartelepévé átváltoztatni akkor, midőn országunk akármely zuga jelenleg sokkal alkalmasabb erre, mint épen a főváros.

A gyáripár hazánkban azért nem birt mélyebb gyökereket verni, mert azt mindannyiszor a drága élelmezési fővárosban akartuk megalapítani. Ugy próbálgatás már sok milliójába került az országnak, s úgy látszik, hogy még sem gyógyultunk ki a fővárosi gyáralapítás eszméjéből.

A válság, mely gyöngye iparunkat a hatvanas évek végén érte, nagy részben annak köszönhető, hogy az újonnan keletkezett gyárakban a munkások túlságázták követeléseiket: a munkabéreket oly magasra szöktették fel, hogy azok soha, semmiféle körülmények között az elért eredményekkel arányban nem állhattak.

Nagy gyáripárt a fővárosban csak az a nemzet fejleszthet a kívánt eredménnyel, mely árucikkjeivel a világ piacra indulhat.

* Bobula János „Magyarország iparügye” című munkájából.

Tudvalevőleg mi még igen távol vagyunk attól, hogy a világ-piacz miatt a gyáripárt a fővárosban központosíthatnók, mikor még saját belfogyasztásunkat sem vagyunk képesek kielégíteni. Ily viszonyok közepette legcélszerűbb és legjövődelmesebb irány tehát az, mely a belfogyasztásnak fog első sorban kimerítőleg eleget tenni.

E czélt az által érhetjük el, ha gyáripárunkat Erdélyben és a Felvidéken fogjuk fejleszteni.

Az ipartelepek létesítésével egyáltalán arra kell ügyelni, hogy azok oly vidékeken alapíttassanak, a melyeken haszonnal fennállhatnak, mert ha ezt nem lehetné elérni, akkor csak káros kiadásokat okoznánk. Olyan vidékekre kell az ipartelepeket vinni, hol a nép szegényebb sorsu, hol a foglalkozás csekélyebb, mert csak ily helyen prosperálhatnak a gyárak haszonnal. A Székelyföld pl. szükkölködik a gabonában s ennek természetes oka a túlnépesség és azért a székelységet speciális, valamint nemzeti érdekekből tömegesen kell az iparos pályára vetni. Az iparos erő, a mely itt bőven van, nem talál ott hon elegendő tért, s ez okból nem is fejlődhet ki kellően a Székelyföldön. A székelyek a dunai fejedelemségeket árasztják el, mert itt a szorgalom és a munka jól és biztosan jövedelmez. A brassói kereskedő Moldva és Oláhországban, sőt a távolabb Keleten is üzi kereskedését és Oláhországban alig van már város, melynek egy-egy utcája vagy tere a „brassai” nevet ne viselné.

A gyáripár alap- és főfeltételei közé, mint tudjuk, tartozik, hogy nyersanyagai és szorgalmas munkásai legyenek. A nyersanyagok nemcsak a közgazdasági tanok, hanem a gyakorlat szerint ott bírnak legnagyobb értékkel, a hol azokat helyben feldolgozni, kiművelni lehet, vagyis más szavakkal: ha gyá-

korlatilag akarunk eljárni, akkor az ipartelepeket ott fogjuk felállítani, a hol a nyersanyagokat találjuk.

Erdély és a Felvidék nemcsak a nyersanyagokkal, nemcsak ügyes, hasznavehető és szorgalmas munkásokkal bír, hanem még természeti erővel is dicsekszik, mert még egy pár ezer lábnyi magasságban is bő vízforrások találhatók és felhasználhatók. Erdélyben az ipar már most is, és faluhelyeken is, kedvvel üzetik, csak az a baj, hogy nincs munka. Háromszék megyében, Kovásznán pl. nem kevesebb, mint 40-féle iparral foglalkozik néhány száz lakos. Oly tény valóban, mely diszére válhat akármely városnak is. Sepsi-Szentgyörgyön a kerekés- és kovácsipar nevezetes, csak hogy kevés a munka: évenként legfeljebb 200 drb szekeret adnak el Oláhországba.*

Ha pedig másrésről a Felvidéket nézzük, látjuk, hogy a felső vidéki városok a régi idők óta kezdve mindig oly helyek voltak, hol az ipar leginkább virágzott s ez a polgárok szorgalmának volt tulajdonítható. E városok birták iparukat a villongó háborúk közepette is fentartani s a pusztítások sem voltak képesek azt megsemmisíteni. A munka nagy ereje leküzdötte a századokon át tartó háborukat is a szorgalmas kezekkel, melyek mindig feleslegben találhatók a Felvidéken, mivel hogy a földművelésnél foglalkozást nem találnak.

A gyáripár alapításához szükséges tevékenységet a szegény sorsu társadalomtól hasztalanul fogjuk várni. Ily mozgalom nem is jöhet létre soha a szegény Felvidéken és csakugyan láthatjuk, hogy a rideg valóság ezt bizonyítja. Erdélyben kezdettek mozogni, hanem a gyöngye mozgalmának nem lett nagy

* Hát Kézdi-Vásárhelyről hallgat a krónika? Szerk.

A „Székelyföld” tárczája.

Nem jó a tüzzel játszani.

(Franziából.)

(Vége.)

Mihelyt a cseléd kiment, kinél megrendelték az egyszerű vacsorát, szenvedélyesen megölték egymást, Aurél fel akarta lebbenteni a feltékeny fátyolt, ő pedig ellentállt és Aurél még szerelmesebb lett.

Ah! az a szép, kedves, jó kis szoba!

Mily szívesen lenné Valentine most is ott! Mily régi ideje már ennek és mennyire megvénült ő már azóta!

Megvénült?

Nem.

Kissé felemelkedik székéről, bepillant a tükörbe és mosolyog.

Valóban, ha meglátná, azonnal ráismerne. Hajdanában soványabb volt, most meghízott; ez az egész változás.

Egy kis gömbölyűség nem rutit, ép ellenkezőleg. Kíváncsi volna hallani, hogy mit mondana, ha most látná őt.

De mire is gondol? Már annyi év óta nem találkoztak. Valentine nagyon visszavonultan él. Rettentően unatkozik.

Aurél boldog lehet, hiszen híres és ünnepeelt mindenütt.

El kellene járnia a bálókba, színházakba; ott néha viszontláthatná.

Vajjon szép-e még?

Meg merne rá esküdni, hogy igenis az.

— Eh, hagyjuk el, ne gondoljunk többé erre. Terneuse ur jó ember. Nem furcsa-e, hogy én most itt ily hiábavaló dolgokról ábrándozom és vén asszony létemre leánykorombeli szerelmemre gondolok vissza? Viszontlátni őt! Mily balgaság! És aztán lehetetlen is.

E közben Terneuse asszony mosolyog és tovább fűzi gondolatait.

— Lehetetlen? Nem. Nincs lehetetlenség. A valóság az, hogy nem akarok. Mert nem lenne nehéz vele találkoznom. Ott kell lennie minden első előadásnál. Mi könnyebb tehát, mint követni őt, vagy valaki által figyelemmel kísértetni? De nem akarom, mert Terneuse urnak lekötöztetett vagyok és nem is fogom ezt akarni sohasem. Midőn unatkozunk, ezerfelé gondolunk. Becsületre nő vagyok; lefekszem aludni szép nyugodtan, mint rendesen. Fogadni mernék, hogy ma a Bouffes színházban van. Furcsa hatást tenne reám, ha ott viszontlátnám. Bizonyosan valami nővel van ott. Csak az a lámpa oka mindennek. Miért is

aludt el? Éjjel kísértetek járnak. Rosette, Rosette, gyorsan gyertyát! Okosan tettem, hogy el nem mentem a Bouffes-ba.

Terneuse asszony minden erejéből megrántja a csengettyű zsinorját. Rosette megjelenik lámpával kezében és az első dolog, a mit Valentine megpillant, az email-tálcán levő páholy-jegy az „Örömpohár” első előadásához.

— Ah! lelkekre mondom, annál rosszabb! Rosette, öltöztess fel! Fogass be! Szövetruhámat! A színházba megyek.

Egy negyedórával később Terneuse asszony kocsiájában ül, boldognak érzi magát, és mégis... önmagától visszaretten, szemeit félig behunja, maga előtt látja a korcsma első emeleti kis szobáját...

II.

Megtalálták egymást. Aurél még mindig szép volt, Valentine még mindig fiatal. A színházi előadás befejeztével utána küldött valakit.

Azt írta neki: „Ha soraimra ráismer, jöjjön vásárrap oda, hol hajdan a szerelem lakott.”

Hogy felismerte-e az írást! Felismerte volna ezer közt is.

Ő neki is eszébe jutott a korcsmaépület első emeleti kis szobája, a kopott fal, a piros ágyfüggöny; azonnal eltalálta, hogy oda várják őt.

eredménye. A Székelyföldön egyesek dicsőretre méltó erőltetéseket tesznek az ipar meghonosítására; de erejük sokkal csekélyebb, mintsem hogy a mozgalom a várt eredményre vezethetne. A székelyföldi „Házi-ipart fejlesztő egyesület” nevében Potsa József főispán, Thury Gergely, Gróf Kálnoky Pál, Künle József, Horváth László és Császár Bálint aláírásaikkal felhívás jelent meg 1877-ben fonóda felállítására, — azonban nem lett várt eredménye. Ilyen vállalatokhoz sokkal nagyobb anyagi tényezők szükségesek, mintsem azokat a Székelyföldön találni lehetne. De ha ily dolog sikerülne is kicsiben, mi haszon lehetne belőle az egészre nézve? Vajmi kevés, mert nekünk nemcsak a háziiparra kell fektetni a súlyt, hanem különösen a gyáriparra. A Székelyföldre is nemcsak a háziipart, hanem a gyáripart kell vinni, és evvel ott csodákat lehetne művelni hazánk közgazdasági terén, mert minden jól bevezetett gyáripar prosperálna...

Vége felemlítendő még, hogy a temérdek fa országában minő nagy fa-ipart lehetne kifejleszteni. Idegenek már kezdik tenni; mi pedig nem is gondolunk erre. Makart gyára Bécsből már elárasztja Magyarországot asztalos-munkákkal...

Szóval, száz meg száz ágazatu gyáripart lehet ugy Erdélyben, valamint a Felvidéken könnyen létesíteni, mert a két főkéllék: a nyers anyag és a megbízható olcsó munkaerő itt meg van. Hiányzik csak a tőke, melyet sem egyeseink, sem a jelzett vidékek, sem pedig szegény társadalmunk adni nem képes és így a munkáról e téren gondoskodhatni nem áll hatalmában e tényezőknek.

SZEMLE.

A képviselőház pénteken délután egy órakor rövid bejelentő-ülést tartott, melynek csak egyetlen tárgya volt. Hegedüs Sándor, a pénzügyi bizottság előadója, betérjesztette a bizottság jelentését a szeszadóról szóló törvényjavaslat tárgyában. A jelentésnek napirendre tűzése iránt a ház csak később fog határozni.

Montenegróból komoly figyelmet érdemlő értesítést hoz a táviró. A fekete hegyek országáról egy idő óta nagyon furcsa hírek keringenek. Belgrádban azt beszélik, hogy Nikita fejedelem és Oroszország közt véd- és dacszövetség kötött. Még gyakrabban fölmerült az a hír, hogy montenegrói területen valami merénylet készítették elő, melynek célja az, hogy Hercegovina belnyugalma zavartassék. Most viszont az a hivatalos hír érkezik, hogy montenegrói tömlőcsebből május 8-án huszonegy zsivány szökött meg s hogy ugyanakkor eltűnt nyolcz hercegovinai menekült, kik

évek óta kormányköltészen éltek Montenegróban. Nem szenved kétséget, hogy a két esemény szoros kapcsolatban áll egymással, s hogy a tömeges „szökés” és „eltűnés” oly célból történt, hogy az illetők hercegovinai területre is átvigyék a zendülés szikráját.

Az is bizonyos, hogy e kísérlet egyik mozzanata annak az általános támadásnak, melyet a panszlávizmus, a nem hivatalos Oroszország, az összes Balkán államok nyugalma és belső biztonsága ellen folyamatba tett. Ugyanaz a kéz, mely Athénben fondorkodik, mely Kréta szigetén és Macedóniában szítja az elégedetlenséget, mely a romániai parasztlázadást rendezte, mely Bulgária ellen egyre organizálja a betörő bandákat s Szerbia belnyugalmit fenyegeti, játszott közre ama montenegrói fegyveres és emigránsok tömeges eltűnésében is, melyet ujabbán Ragusából jelentenek.

Az orosz ssjtó már régóta ígéret meglepetéseket Ausztria-Magyarországnak az okkupált tartományokban, s csakugyan a legélesebben ellenkezik a panszláv programmal ama föltevés, hogy még kísérlet se tétessék Hercegovina fellélesztására. Előbb-utóbb meg fogják tenni a kísérletet, melyet Montenegro közelsége és a területi viszonyok alakulása lényegesen megkönnyít.

Mindenesetre számolni kell tehát már ez eshetőséggel is. Egyelőre még csak „rablóbandák” fenyegetik a határszéli kerületeket. De ismeretes, hogy az olyan bandák az azon kétségbeesett, mindenre elszánt elemeket, melyekből alakulnak, a panszlávizmus a legkétségbeesetten szokta eszközül felhasználni.

A bizonytalanság és aggodalom jellemzi még maig is a politikai helyzetet. A főfigyelem most a Balkán-félsziget felé irányul. Ott mutatkoznak most a legveszterhesebb felhők. Alattomoság és fortély el akarják hódítani tőlünk az ottani tartományok és függetleneké lett államok rokonszenvét, s a hol az orosz politika e két főfaktor nem segít, igyekezik megteremteni a zavarost, hogy annál kényelmesebben halászhasson. Erre valók legujabbán a fennebb említett rabló-bandák. Az illető kormányok és katonaságok dicsőretére legyen mondván, a terv sehol se sikerült, s ugy Románia, mint Szerbia és Bulgária szerencsés politikai érzelme önmagában, kormányában és hadseregében megtalálta a mentő horgonyt a kivülről rendezett zavarok között. Milán király legujabb bécsi útja is bizonyára csak megerősíti keleten a ránk nézve kedvező irányt, s ha Oroszország meg is botáná a békét, a Balkán félsziget közreműködésétől aligha el nem esik. Ezt a tanulságot meritheti Ferdinánd fejedelem körutjából is, mely alatt Bulgária orosz-ellenes hangulata eléggé nyilvánult.

De vajjon csakugyan megbontaná-e a békét? Nem hiszük, hogy ezt a közeljövőben tehesse. Ha a kölcsönt valóban meg is kötötte, ezzel még nem nyert meg minden föltételt a háborúhoz, melyhez most nemcsak pénz szükséges. Most a pénzen kívül szövetségesekre vagy legalább semleges hatalmakra is szükség van. A hármass szövetséggel szemben, melylyel az ép most készülődő Anglia is nagyban rokonszenvez, csakis kellő finansziális és diplomáciai előkészületek után léphetne fel okserűen, a siker némi reményével. Ha az első meg is volna, köztudomás szerint hiányzik a má-

sodik. Élünk tehát tovább e bizonytalan, kimerítő helyzetben.

A „Nordd. Allg. Ztg.” feltűnést keltő cikkben foglalkozik azzal a nem rég történt botránnyal, hogy a francia határon (Littanál) német utasokat megakadályoztak a tovább utazásban. Bismarck lapja megtorlással fenyegetőzik. Ugyanekkor félhivatalosan jelentik, hogy a német kormány erőlyes rendszabályokkal készül Elzász-Lotharingát megvédelmezni a francia heccecse-lődések ellen.

A „Nordd. Allg. Ztg.” politikai szemléjében ugyanekkor Oroszország ellen is fordul. A keleti helyzet hipokrizise — írja többek közt — mind egyre élesebbé válik. Félhivatalos jelentések szerint a német kormány az orosz gabonára pótvámot fog vetni. E szigorú intézkedés — írja a „V. Z.” — az üzletvilágot annál inkább megdöbbeníti, mert egy pétérvári sürgöny szerint az orosz lapok máris azt sürgetik, hogy Németország rendszabályait a muszka kormány prohibítív váموkkal és orosz területen élő németek jogainak korlátozásával torolja meg.

Szombat óta új világkikötője van Európának: az aegi tenger legészakibb részét, Szalonikit, hatalmas kapcsolással, a két vassinnal magához vonta a civilizált nyugat. Ismét közelebb hozzánk a Kelet, India, Kína és Ausztrália. A világforgalom nagy időnyereségén kívül beláthatlan fontosságu ez a vasut a Balkán-félszigetre politikai, kereskedelmi és kulturális tekintetben; és fontos Magyarországára, mert rajta vezet át Európa legnagyobb országutja. A világkereskedelem új tengert hódított magának és a Nyugat először fűződött a Kelethez közvetlen összeköttetéssel.

A keleti vasutat megnyitó vonat, melyen a szerb, török, francia és magyar vasutak képviselői utaztak, folyó hó 18-án délben érkezett Belgrádba. A magyar államvasutakat Lukács, Schober és Ludwig képviselték. A vonat egy óra-
kor folytatta útját s este Nisbe érkezett, hol a társaság tiszteletére lakomát rendeztek. A társaság szombaton folytatta útját s este Szalonikiba érkezett, hol százerteritkü diszlakomát rendezett a város a vendégek tiszteletére. A lakomán részt vettek a török hatóságok és a konzulok.

Értesítés

a postai csomagok, pénzes levelek és táviratok levéljegyekkel leendő bérmentesítése és ezen jegyeknek mikénti alkalmazása tárgyában.

A postai küldeményekért és táviratokért eddig a feladások készpénzben fizetett díjak: pénzes levelek, csomagok és táviratok után, a mennyiben ezen díjak 10 frtot meg nem haladnak, 1888. évi június 1-től kezdve franko-jegyek (posta- és táviradai érték-jegyek) felragasztása által fizetendők meg.

E célból ugy a postai, mint a táviradai díjak lerovásánál az eddigi 2, 3, 5, 10 és 20 kros és az, ezek kiegészítésére egyuttal forgalomba hozott 1, 8, 12, 15, 24, 30, 50 kros, 1 és 3 frtos franko-jegyeket kell használni. A régi és új franko-jegyek kaphatók minden posta- és távirada-hivatalnál és az eddigi franko-jegy-árusítóknál.

ben a koresma borából ittam, az a mosoly, melylyel jó kedvetem igyekeztem mutatni, észrevehetőleg torzvonássá fajult. Te akkor éjjel fátzált, mialatt karonfogva sétáltunk a külső köruton. Így szóltál hozzám: „Milyen szép az ég!” De azt gondoltad — ne tagadd, hallottam a hangot, mely bensődből szólt — azt gondoltad: „Esní fog”, és ágyadra gondoltál, nem én reám! Hagyjuk abba a dolgot, azt mondom, mert valaha gyűlölhettünk egymást. Ostobának találsz még azon pillanatban is, midőn így kiáltasz fel: „Mily szelleme van!” Tegnap azt fejtegettem előttem, hogy mily okosan teszed, a midőn sem hajadat, sem testedet nem öntözd be illatszerezrel, és ugyanakkor legutóbbi kedvesem patchuliját sajnáltam. Vessünk véget e csunya komédiának! Mi nem létezőnk többé; ne villanyozzunk egymást; az a gyöngédség, érdeklődés, mely szíveinkben lakozik, hasonlít az életerő maradványához, mely a hullák haját és szakállát megnövesztí. Ah! Valentine, mi sem kezdődik újból. Az emberre nézve az, a mi elmúlt, eltűnt örökre. Az életnek egy szerelme és egy tava van, mely nem tér vissza sohasem. És tud meg, a midőn engem viszontlátni igyekszel, a midőn az elmúlt élveken kívánsz lelkesülni, te nemcsak haszontalan dolgot művelsz, mely a jelenben szenvedéseket okozhat nekünk; de tényleges boldog-

Szerelmük e fészékben nem változott meg semmi sem. Csak épen a szolgáló vénült meg nagyon.

Mily jó étvágygyal — fiatalságuk étvágyával — ették a kétszersült kenyeret és itták a kékes színű bort!

— Mily szép vagy! — mond Aurél és hozzáteszi: „Nézd csak, az ajtón most már závár is van.”

Valentine elpirult és mosolygott. A mit hajdanában tettek, mindazt újra megtették. Újból kezdtek elmúlt életüket. Nem bánták volna, ha ismét szegényekké lesznek csak azért, hogy szenvedhessenek, mint hajdan szenvedtek. Ugy tettek, mintha azok lennének. Kimentek Montmartre-ba, a kis majorságba. Valentine kifit mártott a csokoládéba és Aurél nem evett csupa takarékos-ságból és szerelemből.

Valentine így szól hozzám:

— Csakugyan nemsokára felolvasod drámádat a Theatre-Francaisan?

Aurél így válaszol:

— Megígérték nekem, hogy felléptetnek téged a Porte-Saint-Martinban, Dugée Ferdinánd nagyhatalásu darabjában.

Dugée Ferdinánd rég elhalt drámairó volt, ki azonban ép ugy életre ébredt most előttük, mint szívükben hajdani szerelmük.

Este elmentek a Batignolles-színházba.

Aurél hévvel tapeolt a képzeletbeli Valentine-nek, mialatt az igazi Valentine, a hajdani, a mostani, a páholy háttérében simult hozzája. A mint a színházból kimentek, Valentine nem akart kocsi-ba szállni. A sárban sétált, a csillagos ég alatt; azt kérdi Auréltól: „Házberedet nem fizetted meg; mit gondolsz, ide adják a szobakulcsot?” Ujra éltek. Soha ily boldogok nem voltak. Milyen szép volt az élet! Mily jól tettek, hogy felkeresték egymást! és ezentul a kapocs közöttük feloldhatatlan lesz és még a halál sem meri majd őket egymástól elválasztani.

A mint egy este Valentine teljesen felöltözve ül a kandalló mellett, kedvesét kívánnván meglepni, Rosettet kocsíért küldte, belép a szobaleány és Auréltól levelet hoz neki. Az írást meglátva, örömben összereszt. Ah! szerelmük, ifjúságuk, minden érintetlen, teljes. Im, ezt írta Aurél:

„Hazudsz és én is hazudok. Roppant módon szenvedünk. Ne jöjj ma este, ne jöjj holnap, ne jöjj többé sohasem. Ha sajnálsz engem és önmagadat kímélni akarod, fordíts háta a multnak és igyekezzél, hogy teljesen elfeledd. Szép vagy, az igaz; én fiatal vagyok, ez is igaz; mi nem szeretjük egymást. Halottak vagyunk, kik hajdani életüket parodizálják. Midőn minapában Venetis-

A franko-jegyeket a küldeményre és táviratra magának a feladónak kell felragasztani, még pedig: közönséges és ajánlott leveleknél, utalványoknál és pénzes leveleknél a boríték címszámlán, lehetőleg a felső jobb sarkon s ha itt elegendő hely nincs, a küldemény pecsételés, illetve hátoldalán; különösen figyelni kell arra, hogy a pénzes levelekre felragasztandó minden egyes franko-jegy körül megközelítőleg egy centiméternyi köz maradjon, s hogy a franko-jegyek a borítékok széleit át ne fogják s a borítékok szárnyaszéleit be ne fedjék.

A pénzt külön papírba téve kell a borítékba helyezni, borítékul pedig legcélszerűbb a minden postahivatalnál és franko-jegy-árusítónál 1 krért kapható postai pénzeslevél-borítékot használni.

Pénzt közönséges vagy ajánlott levélben küldeni nem szabad, de nem is indokolt, mert utalvánnyal, 5 kros franko-jegy felragasztása mellett, 5 frtg bárhová lehet pénzt küldeni.

Csomagok feladásánál a franko-jegyeket a szállítólevélben, e célra szolgáló üres helyen kell felragasztani.

Táviratok feladásánál a franko-jegyeket a használt táviratlap felső közép részén, s ha közönséges papír használtatik, a beírt oldalon üresen hagyandó helyre, s ha a táviratlap mondott részén elegendő hely nincs, ennek hátsó oldalára kell felragasztani.

Szabály az, hogy a díjak lerovására lehetőleg kevés számú, megfelelő értékű franko-jegy használtassék, különösen a pénzes leveleknél, hol a sok franko-jegy felragasztása mindenképpen kikerülendő (pld. 27 kros díjat 24 és 3, 33 kros díjat 30 és 2 kros értékű franko-jegyekkel kell leróni).

A feleknek saját érdekükben áll, hogy a franko-jegyeket szabályos módon ragasszák fel, mindazonáltal ha figyelmeztetés után is azt kívánják, hogy küldeményük szabályellenesen alkalmazott franko-jegyekkel is elfogadtassék, a postahivatalok a feladó veszélyére azokat elfogadják ugyan, azonban e körülményt a vevényen feljegyzik.

A posta- és táviratdahivatalok tartoznak felvilágosítást adni valamely küldeménynek vagy táviratnak díjára s arra nézve, hogy mely díjakat lehet vagy kell franko-jegyekkel kiegyenlíteni s kívánatra utbaigazítást is a felragasztás módjára nézve.

Az elrontott franko-jegyek beválthatók az érték 10%-ának levonása mellett, de csak akkor, ha azok az elrontott borítékok, távira-ton stb. mutattnak be s csak miután megállapították, hogy azok használva még nem voltak, s ha nyilvánvaló, hogy üzérkedés esete fele nem forog.

Budapesten, 1888. évi május hó 11-én.

Baross s. k.

Külömfélék.

— **Színészet.** Geröfy Andor szintársulata ünnep másodnapján kezdé meg Kézdi-Vásárhelytt működését és pedig elég kedvező előjelek mellett. Ünnep másodnapján Csiky Gergely „Szökött asszony“-a s harmadnapján Jókai Mór „Bolondok grófia“ került színezre, s a lehető legkellemetlenebb időjárás mellett is mindkét napon szépszámu közönség nézte végig a sikerült előadásokat. Nem

vagyunk még abban a helyzetben, hogy a látottak után részletes bírálatot mondassunk, hanem annyit előre is konstatálhatunk, hogy közönségünk régi kedvencei (Nikó Lina, Geröfy, Mátray) egy néhány jó új erővel szaporodván, már magukban is képesek az előadások sikerét biztosítani. Örömmel üdvözljük a derék, jól szervezett társulatot, s a közönség szíves pártfogását kérjük.

— **Időjárásunk.** Mikor a jámbor hívők bucsura mennek s mikor a színészek állomást változtatnak, meg szokott jöni az eső is. Nem másképpen történt az most is. Ünnep harmadnapján hatalmas égrengés között nagy zápor- és jég-eső volt K-Vásárhelytől, mitől aztán a hőmérsék hirtelen 10 R°-ra szállt le. Időjárásunk tehát alaposan elkészült az Orbán-napi fagyra, a mi — ha hirtelen fog derülni — minden valószínűség szerint be is fog következni.

— **„Magyarország iparügye“** czímmel érdekes könyv hagyta el a sajtót. A 29 ívre terjedő munka szerzője Bobula János tekintélyes fővárosi építész. Az első részben foglalkozik az ipar fejlődésével. Ezután eseteli a modern államoknak iparállamokká való átalakulását s ezt látja szükségesnek hazánkra nézve is. Különös súlyt fektet szerző a műszaki embereknek az ipar terén való foglalkozására, továbbá az ipari szakoktatásnak több irányban való reformjára. Intelligens, tanult embereket ohajt a gyakorlati foglalkozások terén látni s kiméletlenül bírálja a meglevő intézményeket, a már elért eredményeket s az urhatámságot. Következtetési nyomán továbbá arra a megdönthetetlen eredményre jut, hogy nálunk nem kell a munkát prédikálni, hanem kell munkát szerezni, és akkor gazdagodni is fogunk, mert elég munkaszerető és munkakereső emberünk van. Nem buzdítás tehát a feladat, hanem a cselekvés. Tüzetesen foglalkozik szerző a meghonosítandó iparágakkal, az állami építkezések kivitelének módjaival, az árucarnokokkal, a keleti kereskedelemmel, az igazságszolgáltatással, az adóügygyel, a hitelviszonyokkal stb. A hitelviszonyok nyomoruságos voltát vázolvá, kiemeli, hogy az ipar érdekei és hitele számára nagy pénzintézet kell, melynek hitelosztálya első sorban az ipari dolgokra állana rendelkezésre. Ez intézetet pedig el kellene látni a vidéken fiókintézetekkel. Szóval Bobula tüzetesen fejtegeti ama feltételeket, melyektől iparunk fejlődése függ, és alig van egy ezzel összefüggő kérdés, melyet tanulmányában ne érintett volna. A munka megérdemli a figyelmet minél szélesebb körben. Melegen ajánljuk az iparosok és iparbarátok pártfogásába. Mutatvánnyul mai számunkban közlünk belőle egy fejezetet.

— **A ki halni készül.** Orbán Mózes, egy 75 éves öreg ember, Kézdi-Vásárhelytt erősen megúván ezt a hitvány életet, felöltö „haló-ruháját“, melyet

már jó előre elkészítettett volt, s bevezetetté magát ünnep harmadnapján a piacra egyik borbély-műhelybe. Ott szépen megnyiratta haját és szakállát, hogy kellő tisztességgel jelenhessék meg a legfelsőbb bíró előtt s egyszersmind kinyilatkoztató, hogy ő még aznap meg fog halni. Mikor aztán a másvilági toalettal elkészült, haza ment és lefeküdt. A halál ugyan nem jelentkezett olyan gyorsan, mint a szegény életunt öreg ohajtotta, azonban az utolsó készület befejezése után a lassu haldoklás kezdetét vevé.

Közgazdaság.

Assicurazioni Generali. E társaság részvényesei közgyűlésüket f. é. május hó 1-én tartották meg Triestben, midőn betérjesztették az 1887. évi mérleget.

A jelzálogüzlet kivételével az magában foglalja az összes üzletágak eredményeit.

Ha tekintetbe vesszük, hogy a lefolyt évben a politikai láthatárt folytonosan sötét fellegek borították, és hogy a gazdasági viszonyok is különösen kedvezőtlenek valának, tehát azokat a körülményeket, melyeknek befolyása alól magát egyetlen egy biztosító-intézet sem vonhatja ki, az üzleti év végeredményét, habár az nem üti is meg az előbbi évek mértékét, mégis kielégítőnek kell tartanunk és benne annak újabb bizonyítékát találjuk, hogy mily szilárd alapokon áll e társaság, és hogy mily kiválóan van igazgatva.

Az előttünk fekvő zárszámadási jelentés, mint rendesen, számos kimutatással és táblázattal van ellátva, melyek az összes üzletek, de különösen az életbiztosítási üzlet menetét és fejlődését világos képből tárják szemünk elé, s örömmel látjuk azokból, hogy ez üzleti ág folytonosan halad előre, minek világos bizonyítékául szolgál, hogy a lefolyt évben 16.907,285 frtnyi összeg erejéig kötöttett új biztosítás, melylyel az 1887. évi december hó 31-én érvényben volt tőkebiztosítások összege 105.782,853 frtra emelkedett.

Ezt a kedvező eredményt különösen az igen méltányos biztosítási feltételeknek és a tartalékok folytonos gyarapításának róhatjuk fel. A tartalékok 30.428,271 frt 32 krnyi tetemes összeget értek el és nemcsak arra szolgálnak, hogy biztosítsák a hatalmas társaság pénzügyi helyzetét, hanem arra is kiváló befolyással vannak, hogy a közönségben fokoztassék a társaság iránt a bizalom, melyet az több mint félszázados hasznos működése által már különben is nagy mérvben nyert meg.

Szükségtelen, hogy dicséretekkel halmozzuk el a társaság igazgatását, sokkal ékezebben szólnak maguk a számok, melyek annak jótékony befolyását tanúsítják abban, hogy az Assicurazioni Generali kár t é r t é s e k b e n biztosított feleinek az 1887. évben 10,099,647 frtot, alapítása óta pedig 207.379,802 frt 20 kr fizetett ki, tehát oly tetemes összeget, a minőt, báran mondhatjuk, a szárazföldnek egyetlen egy biztosító-intézete sem mutathat fel.

Miután a készpénztartalékok 1.914,658 frt 54 kr tekintélyes összeggel szaporítottak, tiszta nyereségül 705,633 frt 6 kr maradt meg, melyből minden egyes részvényre 106 frt aranyban vagy 265 frank jut osztalékul.

ságunknak visszaható ereje van, melylyel megöljük a multat is. Ez a megcáfolhatatlan, elérhető valóság. Alig egy hónapja még, midőn búbanatomban rád gondoltam. Szerelmünk emléke képezte egyetlen vigaszomat az unalom és ridegség ellen. Te, kit nem szerettem többé, de kit szerettem valaha, te vigasztaltál engem. Midőn te szentvedtél, én is vigasztaltalak, ugy-e bár? Mindig volt valami, a miből lelkesedést merítettünk és a mult felragyogott a jövő reményében. A mi körünkben vége már az illúzióknak; ilyenkor már csak az emlékek ébrednek. A távolság a hajdani valóságot bearanyozza annyira, hogy az eszményképéhez hasonlít. Ifjkorunkban az ábrándok megelőznek minket; ha megrémültünk, lassu léptekkel czammognak utánunk. Nos! Mi eloszlattuk az álmot, mely a mindennapi élet keservei között egyetlen élvezetünk volt. Tudni akartuk, mi rejlik a titokzatos függöny mögött. Most itt áll előttünk a valóság; a gyermek nem játszik többé összetörött bábujával. Mily örömmel emlékeztem vissza hajdani ebédeinkre! Csak egyedül te hiányoztál a kis szobából, hol annyira szerettelek. Belépett egy másik nő; az a nő te voltál, de nem te vagy. Megcsaltalak, a midőn még mindig szeretni akartalak. Hiába igyekszünk meg nem változni; minden óra, minden perc hatással van

reánk. Jobbakká leszünk talán, mint a milyenek voltunk, de közönyösebbekké is. Ha nem szerettelek volna hajdanában, talán ma százszorta jobban szeretnélek. De én akkor imádtalak és ma nem vagy többé az, a kit imádtam. Meghíztál és én akkor nevettelek, mikor még sovány voltál. Könyveket olvastál, műveltté lettél, én pedig hibás leveleidet szerettem. Most szellemes vagy; én akkor szerettelek, mikor ostoba voltál. És így ma nem lehet meg többé az a vigaszunk, miből a multban annyi sok jutott nekünk. Valami közénk lépett és szétfoszlatta a multak örömeit. Közém és közéd valami rettentő dolog került és ez a rettenetes valami — te vagy. A midőn a montmartrei kis majorságra fogok gondolni, nem téged látalak oldalam mellett; egy másik nő lesz az, kit kevésbé szeretek és a ki szintén nem szeret, az a nő pedig, oh jaj, te magad lész! Hogy viszontlássalak, el kellene üznöm. Mi nagyon boldogtalanok vagyunk! mert a mit én érzek, azt te sejtjed. Eltűnt ábrándainkon, elrepült eszményünkön te is busulsz. És tudod-e, mi lesz mindennek a következménye? Tudod-e, hogy nemcsak első szerelmünk imádott emlékét semmisítettük meg, de kihalt belőlünk a képesség is, hogy valaha szeretessünk! Emlékeimnek szívem képezte a tárházát. Abból merítettem én az erőt, hogy boldog lehes-

sek, mosolyogni és élni tudjak. Minden derült perczem egy-egy drága emlék volt. Nem hittem magamat holtuak, miután arra emlékeztem, hogy valaha éltem. A midőn egy nő így szólt hozzám: „S z e r e t l e k“, boldog voltam, mert eszembe jutott, hogy te szeretted, és mert téged szerettelek, volt bennem annyi erő, hogy őt is szerethessem! Ah! de most ki győz meg arról, hogy én még létezem, midőn az, a mi éltetett, ninc- többé! Vissza lehet e még adni a multnak azt a rózsát, melyet elvesztett? Ki tudjuk-e irtani emlékünkből ezt a néhány rut napot, melyek ifjuságunk összes örömeit megsemmisítették! Ne sértjük meg. Mindenestre élvezetesebb lesz, mint ez a rut komédia, melyet most játszunk. Isten veled örökre! Kerülj engem, én is kerülni foglak és igyekezzünk feledni, hogy emlékeink megmaradjanak!”

Valentine kezéből kihullt a levél. Sokálg úgy ült, mintha gondolkozni sem birna. Csak a vasfogó végével piszkálta a kandallóban az elalvó tüzet. A hamu alatt volt még egy izzó parázs. A hamu szétesett, a parázs kialudt.

— Ah! — mondá — igaza van; a parázsszal játszva, eloltottuk azt a kis tüzet is, a mi még megmaradt bennünk.

1888. május 22-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	96.75
Magy. papírbárdék 5%	85.40
Magyar vasúti kölcsön	150.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	95.—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	126.—
M. keleti vasúti államköt. III.	114.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	105.40
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	104.50
Temes-bánati földterherm. kötvény	104.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.—
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.—
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	—
Magyar szőlődzma-váltási kötvény	99.—
Magyar nyerevény-sorsjegy-kölcsön	131.50

Jiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	124 —
Osztrák járadék papirban	78.50
Osztrák járadék ezüstben	80.35
Osztrák járadék aranyban	109.50
1860. államsorsjegyek	133.—
Osztrák-magyar bankrészevény	870.—
Magyar hitelbank-részevény	278.50
Osztrák hitelintézet-részevény	278.50
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.94
20 frankos arany	10.03
Német birodalmi márka	62.15
London (2 havi váltókért)	126.90
20 márka arany	12.42

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Santroch színházi karmester tisztelettel érte-
síti a n. é. közönséget, hogy

zongora-hangolást

elvállal. Értekezhetni Czimbalmos Ferencz ur-
nál levő lakásán.

Vendéglő

Előpatak fürdőn a zenészek játszóhelyével
szemközt alkalmas lakás és istállóval azonnal
bérbe-adandó.

Feltételek Künle József ügyvédi irodájában
Sepsi-Szentgyörgyön betekintheők.

2-3

Assicurazioni Generali 1887. évi mérlege.

BEVÉTEL.				Kiadás.			
A tétel neve				A tétel neve			
Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghez. (1887.)				Kiadások			
Üzlet				Üzlet			
Vagyon				Vagyon			
Összes				Összes			
Bevételek				Kiadások			
frt kr				frt kr			
1. Díjtartalek a múlt évről:				1. Díjtartalek a múlt évről:			
a) tűzbiztosítás	1971890 61			a) tűzbiztosítás	2498431 39		
b) szállítványbiztosítás	97015 45			b) szállítványbiztosítás	546776 94		
2. Tartalek oly károka, melyek 1886. decz. 31-én	2068906 06			2. Tartalek oly károka, melyek 1886. decz. 31-én	735039 26		
még függőben voltak:				még függőben voltak:			
a) tűzbiztosítás	451693 65			a) tűzbiztosítás	2894450 14		
b) szállítványbiztosítás	164239 93			b) szállítványbiztosítás	340741 15		
c) jégbiztosítás	6038 61			c) jégbiztosítás	581104 68		
3. Díjak a törlesztés levonásával:	621972 19			3. Díjak a törlesztés levonásával:	781512 68		
a) tűzbiztosítás	6702193 45			a) tűzbiztosítás	1265610 21		
b) szállítványbiztosítás	1278943 38			b) szállítványbiztosítás	5285314 18		
c) jégbiztosítás	2924759 09			c) jégbiztosítás	5285314 18		
4. Kötényilletékek:	10305895 82			4. Kötényilletékek:	1965599 06		
a) tűzbiztosítás	252801 02			a) tűzbiztosítás	95210 52		
b) szállítványbiztosítás	13814 31			b) szállítványbiztosítás	36653 11		
c) jégbiztosítás	73329 90			c) jégbiztosítás	2097462 69		
5. Tőke-elhelyezések jövedelme:	338935 29			5. Tőke-elhelyezések jövedelme:	2097462 69		
a) Ertekekre adott előleg kamatai	1265 44			a) Ertekekre adott előleg kamatai	697419 83		
b) Állam- és más értékpapírok kamatai és osztalékai	216383 36			b) Állam- és más értékpapírok kamatai és osztalékai	972414 60		
c) Kamatok váltóleltámasztásból, folyó-számláiról és ágió	82289 87			c) Kamatok váltóleltámasztásból, folyó-számláiról és ágió	250372 58		
6. Nyerevény-külföldi értékesítések folytán:	200938 67			6. Nyerevény-külföldi értékesítések folytán:	12387 —		
a) tűzbiztosítási ágba befizalvák a tűkör-üveg-bizto-	1537 80			a) tűzbiztosítási ágba befizalvák a tűkör-üveg-bizto-	17474 20		
sításban elért eredmények.	15307 80			sításban elért eredmények.	285385 27		
Összesen	13335709 36	315246 47	13650055 83	Összesen	13335709 36	315246 47	13650055 83
Nyeresség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Élethbiztosítási osztály. (1887.)				Nyeresség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Élethbiztosítási osztály. (1887.)			
1. Díjtartalek a múlt évről:	20449530 62			1. Díjtartalek a múlt évről:	155854 27		
a) díjtartalek az átadott viszonybiztosításokra	444265 98	20405264 64	20405264 64	a) díjtartalek az átadott viszonybiztosításokra	155854 27		
b) díjtartalek az átadott viszonybiztosításokra	339509 02		339509 02	b) díjtartalek az átadott viszonybiztosításokra	155854 27		
2. Díjtartalek a múlt évről:	339509 02			2. Díjtartalek a múlt évről:	155854 27		
a) halálesetre szóló biztosításokra	339509 02			a) halálesetre szóló biztosításokra	155854 27		
b) életre szóló biztosításokra	339509 02			b) életre szóló biztosításokra	155854 27		
c) érváradékra szóló biztosításokra	339509 02			c) érváradékra szóló biztosításokra	155854 27		
3. Díjtartalek a múlt évről:	339509 02			3. Díjtartalek a múlt évről:	155854 27		
a) halálesetre szóló biztosításokra	339509 02			a) halálesetre szóló biztosításokra	155854 27		
b) életre szóló biztosításokra	339509 02			b) életre szóló biztosításokra	155854 27		
c) érváradékra szóló biztosításokra	339509 02			c) érváradékra szóló biztosításokra	155854 27		
4. Köténydíjak	339509 02			4. Köténydíjak	155854 27		
5. Díjtartalek az átadott viszonybiztosításokra	339509 02			5. Díjtartalek az átadott viszonybiztosításokra	155854 27		
6. Elhelyezett tőkék jövedelme	339509 02			6. Elhelyezett tőkék jövedelme	155854 27		
a) Jövedelmek kamatai	339509 02			a) Jövedelmek kamatai	155854 27		
b) Ertekekre adott előleg kamatai	339509 02			b) Ertekekre adott előleg kamatai	155854 27		
c) Állam- és más értékpapírok kamatai	339509 02			c) Állam- és más értékpapírok kamatai	155854 27		
d) Folyó számlák kamatai	339509 02			d) Folyó számlák kamatai	155854 27		
e) Az ingatlanok tiszta jövedelme	339509 02			e) Az ingatlanok tiszta jövedelme	155854 27		
f) Elhelyezett tőkék jövedelme	339509 02			f) Elhelyezett tőkék jövedelme	155854 27		
Összesen	10885099 50	883158 64	883158 64	Összesen	10885099 50	883158 64	883158 64
miből is levóna a tartalek rendes jutalékát	883158 64			miből is levóna a tartalek rendes jutalékát	883158 64		
marad	205140 86	205440 86	205440 86	marad	205140 86	205440 86	205440 86
7. Nyerevény-külföldi értékesítések folytán:	205140 86	205440 86	205440 86	7. Nyerevény-külföldi értékesítések folytán:	205140 86	205440 86	205440 86
a) tűzbiztosítási ágba befizalvák a tűkör-üveg-bizto-	205140 86			a) tűzbiztosítási ágba befizalvák a tűkör-üveg-bizto-	205140 86		
sításban elért eredmények.	205140 86			sításban elért eredmények.	205140 86		
Összesen	26594088 49	232263 66	2682632 15	Összesen	26594088 49	232263 66	2682632 15
AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLASA 1887. december 31-én.				AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLASA 1887. december 31-én.			
VAGYON				TEHER			
A				A			
B				B			
Összesen				Összesen			
frt kr				frt kr			
1. A részvényesek biztosított adósszelei	1837500		1837500	1. Alapítók	2625000		2625000
2. Ingatlan bírtok:				2. Tökésített nyerevénytartalek	1187515 93		1187515 93
a) városi telkek	4749718 18		4749718 18	3. Tökésített nyerevénytartalek	238266 39		238266 39
b) földbirtokok (gazdasági feltárlal)	2822987 58		2822987 58	4. Jégbiztosítás tartalek	200000 —		200000 —
c) 1887. december 31. még el nem adott gazdasági ter- mekek a társaság földbirtokaiból	124487 57		124487 57	5. Ingatlan tartalek	1055768 40		1055768 40
d) Kölcsönök a társaság életbiztosítási kötvényeire	2240192 41		2240192 41	6. Tartalek alap kétes követelések fedezésére	40000 —		40000 —
e) Aktív életjárdék és jégbiztosítási kötvények, a felek halálakor felveendő tőkék vetelára	43845 —		43845 —	7. Rendkívüli rendelkezés alatti nyerevény-tartalek	315635 —		315635 —
4. Kamatozó jelzálog				8. Díjtartalek még érvényben levő biztosításokra	2097462 69		2097462 69
a) folyó	1450034 51		1450034 51	b) Az A mérlegben	22735632 53		22735632 53
b) haláléves	11764 68		11764 68	9. Tartalek bejelentett, de december 31-én még ki nem fizetett károka:	542781 87		542781 87
5. Kölcsönök letéteményezett állam- és más értékpapírokra	63580 67		63580 67	a) Az A mérlegben	310897 55		310897 55
6. Állam- és más értékpapírok	4149696 04		4149696 04	b) Az A mérlegben	441905 21		441905 21
7. Váltak a társaság	324535 37		324535 37	10. Osztalekalap az életbizto- sításban nyerevénynyel	411287 56		411287 56
8. Előlegek a jelzálogosztálynak (alapsz. I. cz. 9. pont)	292572 02		292572 02	11. A hivatalnokok ellátási pénztárának vagyona	281644 06		281644 06
9. Pénzek folyó számlán különböző bankoknál és hitelintézeteknél	118477 85		118477 85	12. Jégbiztosítás	361596 14		361596 14
10. Készpénz-készlet a tiszti és velenzei igazgatóságok pénz- tárában	29282 63		29282 63	13. Egyenleg az intézet főkönyvén számláján	27486 12		27486 12
11. Készpénz-készlet a főkönyvén számláján	62282 44		62282 44	14. Egyenleg az intézet főkönyvén számláján	631635 39		631635 39
12. Árvadány a viszonybiztosítottak számláiból	50224 13		50224 13	15. A) Hitelezők különböző címeken	56524 43		56524 43
13. Árvadány az intézet főkönyvén számláján	880033 49		880033 49	b) Letétek kezesség és biztosíték nyújtás	527486 90		527486 90
14. Árvadány az A mérleg folyó számláiból	57474 90		57474 90	16. Gidoni alapítvány	5305 15		5305 15
15. Adóssok különböző címek alatt:	438648 59		438648 59	17. Girard alapítvány	4977 50		4977 50
a) Adóssok elzálog-kölcsönökre hatálokos kamatokkal	3377 74		3377 74	18. Goldschmidt alapítvány	3000 —		3000 —
b) Letétek kezesség és biztosíték nyújtás	56524 42		56524 42	B. Összesen	445114 26		445114 26
c) Letétek kezesség és biztosíték nyújtás	49987 04		49987 04	Le: Árvad. a vonat- kozó nyerevény-tar- talek javára	33430 87		33430 87
16. Díjtartalek átadott élet-viszonybiztosításokra	3000 —		3000 —	Összesen	411783 39		411783 39
17. But. rzt. és vasszerények a társaság összes hivatalában, cégtáblák, papírok és nyomatvány az összes raktárakban	530459 —		530459 —	A jövő években lejárandó tűzbiztosítási díjak	22763106 95		22763106 95
18. Előlegek a díjtartalek és szervezési költségek	—		—				
Az 1887. december 31-én a jövő évekbe érvénybe maradó díjtartalek értéke	10100731 82	20626624 25	30727356 07				
A es. Hiv. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Treleiben: Dr. Bazzoni Richard, Besso M., Dr. Calabi R., Dr. Maurerzono I., báró Morpurgo József, Dr. Papadopol Miklós, Scandiani E., Segre V. A. vezérigazgató: Besso							

Bővebb zár-, valamint kárkimutatások az alatti ügynökségnél kaphatók. Ugyanitt felvilágosítások legnagyobb készséggel
adatok és biztosítási ajánlatok a tűz-, jég- és életbiztosítási ágazatokban a legszolidabb feltételek és legolcsóbb díjak mellett
eszközölhetnek.

A kézdívasárhelyi ügynökség.

Novák Sándor.